

॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥

तंसमीपस्थितं दृष्ट्वा लेलिहानमिवानलं ॥ जयद्रथस्य गोमारः संशयं परमंगताः ॥ ७७ ॥ ततः सर्वे महाराजतवयोधा जयैषिणः ॥ सिषिबुः शरधाराभिः पाकशा
सनिमाहवे ॥ ७८ ॥ संछाद्यमानः कौतेयः शरजालैरनेकशः ॥ अक्रुध्यत्समहाबाहुरजितः कुरुनंदनः ॥ ७९ ॥ ततः शरमयं जालं तु मुलं पाकशासनिः ॥ व्यसृज
त्पुरुषव्याघ्रस्तव सैन्यजिघांसया ॥ ८० ॥ तेहन्यमानावीरेण योधा राजनरणे तव ॥ प्रजहुः संधवं भीता द्वांसमनाप्यधावतां ॥ ८१ ॥ तत्राद्रुतमपश्यामकुंतीपु
त्रस्य विक्रमं ॥ तादृङ्भावीभूतो वायच्चकार महायशाः ॥ ८२ ॥ द्विपान्द्विपगतार्थशराहतः ॥ ८४ ॥ रजसातमसा चैव योधाः संछन्नचक्षुषः ॥ कश्मलं प्राविशन्धोरं नान्वजानन्य
रस्परं ॥ ८५ ॥ तेशैर्भिनमर्माणः सैनिकाः पार्थचोदितैः ॥ बभ्रमुश्चस्खलुः पेतुः सेदुर्मन्तुश्च भारत ॥ ८६ ॥ तस्मिन्महाभीषणके प्रजानां भिवसंक्षये ॥ रणे मह
तिदुष्पारे वर्तमाने सुदारुणे ॥ ८७ ॥ शोणितस्य प्रसेके नशीघ्रत्वादनिलस्य च ॥ अशाम्यत्तद्रजोभौममस्तृक्सिक्ते धरातले ॥ ८८ ॥ आनाभिनिरमज्जंश्चरथ च
क्राणिशोणिते ॥ मत्तावेगवताराजंस्तावकानां रणंगने ॥ ८९ ॥ हस्तिनश्चहतारो हादारितांगाः सहस्रशः ॥ स्वान्यनीकानि च द्रुत आर्तनादाः प्रदुद्रुवुः ॥ ९० ॥
हयाश्च पतितारोहाः पत्तयश्च नराधिप ॥ प्रदुद्रुवुर्भयाद्राजन्धनं जयशराहताः ॥ ९१ ॥ मुक्तकेशाविकवचाः क्षरंतः क्षतजंक्षतैः ॥ प्रापलायंतं संत्रस्तास्यत्कारण
शिरोजनाः ॥ ९२ ॥ ऊरुग्राहगृहीताश्च केचित्तत्राभवन्भुवि ॥ हतानां चापरे मध्ये द्विरदानां निलिल्ये ॥ ९३ ॥ एवं तव बलं राजन्द्रावयित्वा धनं जयः ॥ न्यवधी
त्सायकैर्घोरैः सिधुराजस्य रक्षिणः ॥ ९४ ॥ द्रौणिंरूपं कर्णशल्यौ वषसेनं सुयोधनं ॥ छादयामास तीव्रेण शरजालेन पांडवः ॥ ९५ ॥ न गृह्णन् क्षिपन् राजन्मुंच
न्नापि च संदधत् ॥ अदृशतार्जुनः संख्ये शीघ्रास्त्रत्वा कथंचन ॥ ९६ ॥ धनुर्मंडलमेवास्य दृश्यते स्मास्यतः सदा ॥ सायकाश्च व्यदृश्यंत निश्चरंतः समंततः ॥ ९७ ॥
कर्णस्य तु धनुर्भ्रिष्टत्वा वषसेनस्य चैव ह ॥ शल्यस्य सूतं भलेन रथनीडादपातयत् ॥ ९८ ॥ गाढविद्धावुभौ कृत्वा शरैः स्वस्त्रीयमातुलौ ॥ अर्जुनो जयतां श्रेष्ठौ द्रौ
णिशारहतौरणे ॥ ९९ ॥ एवं तान्व्याकुलीकृत्य त्वदीयानां महारथान् ॥ उज्जहार शरं घोरं पांडवो नलसन्निभं ॥ १०० ॥ इंद्राशनि समप्रख्यं दिव्यमस्त्राभिर्म
न्त्रितं ॥ सर्वभारसहं शश्वद्रंध्रं धमाल्या चिंतमहत् ॥ १०१ ॥